

Sermo primus.

Bat ihesus in ciuitate
quocatur nazareth. Et ec-
ce defunctus efferebatur
Luc. viij. Iste filius vi-
due defunctus erat. ad monumentum
portatus. et iam ex porta delatus erat.
ante vidua cum deflebat. Per istum
defunctum peccatorum signatur. de quo quoniam
quod per ordinem sunt videnda. Primo quod
peccatorum per mortuum intelligitur. Secundo
quod est monumentum in quo clauditur.
Tercio quod sunt portatores. Quarto quod
est ista porta per quam effertur. Quinto
quod est ista vidua a qua defleat. Circa
primum notandum quod peccatorum per mortuum
intelligitur ex eo quod instar mortui est
frigidus. poterosus. et fetidus. Frigi-
ditas est in eo ex tribus. Primo ex
frigida suggestione dyaboli. de qua
dicitur Eccl. xlvij. Frigidus ventus aequo
flauit et congelauit cristallum ex aequo.
Iste ventus aequonaris est temptatio il-
lii quod dixit Psal. xliij. Sedebat in late-
ribus aequonaris. Ex cuius temptacione
frigida anima quod erat cristallus
caritate quantum ad dei ymaginem est
creata tunc fit gelida. Secundo dicitur
ex frigida natura peccati. Peccatum enim
de se est frigidum cum sit venenum spe-
tis infernalis: quod per sua frigiditate ex-
tinguit calorem amoris et deuotionis
cordis. De frigiditate peccati dicitur Je-
remi. vi. Sic frigidam fac cisterna
aqua sua. sic frigidam malitia facit
animam. Tercio dicitur ex extinctione ig-
nis dei amoris. Amor enim dei ig-

nis est. Luc. xij. Ignem veni mittere in
terram. Iste ignem peccatis ventus
aequonaris extinguat. et animam fri-
gidam relinquit. Crisostomus. Qui si habet illum
ignem de quo dicit dominus. Ignem veni mit-
tere in terram. In hyeme est etiam si fu-
erit in media estate. Sic frigidus poterosus
terre restringit nec germinare permittit:
sic tale frigidum in anima generatum si-
ue a frigida suggestione dyaboli. siue
a frigida natura peccati siue ab
extinctione ignis dei: omnes bonas
affectiones restringit et nullum bonum
proponit. nullum bonum operum animam
producere sinit. Ioh. dicitur Eccl. xlvij. Gelu
sic sale effundam super terram. et effundi
permittam. Tale enim gelu naturam habet
salem quod animam quod prius fuit fructifera fa-
cit. Psal. Terra fructifera posuisti in
salsugine. Secundo peccator est poterosus.
Peccatum enim dicitur poterosum: tum quia
vnum ad aliud trahit. Gregorius. Peccatum
quod per peccatum non abluatur. mor suo po-
tere trahit ad aliud. Psal. xxxij. Pi-
lofus clamabit. alii ad alterum.
Glosa perpetrata malitia: perpetrando
dicitur vocat: tum quod deum fatigat et per-
mittit. Psal. xlvij. Secuire me fecistis in pec-
catis vestris. per buistis in labore in ini-
quitate vestra. Tum quod subito ad infer-
num demergit. Job. xxi. In puncto
ad inferos descendent. Si omnes mor-
tes essent plures super aliquem iustum
caderent: ipsum ad infernum non traherent.
Et tamen peccatum est ita poterosum
quod in momento illic trahit
nobilissimum spiritum. Luc. de ci-
mo sexto. Videbat sathanam sicut

fulgur de celo cadente etc. Tertio
peccator est fetidus. Est enim corpus
eius sicut latrina in qua porci inferna
les delectabiliter volitant. Unde
demonēs nō petierūt mitti in colū
bas. q̄ hābēt simplicitatē nec in
agnos siue in oues. q̄a h̄nt inno
centiā. nec in turtuēs qui diligūt
castitatē s̄ in porcos q̄ diligūt im
munditiā. Demonēs em̄ nō habi
tant in corpib⁹ simplicitū vel inno
centiū: nec in puritate amantiū s̄
in cordib⁹ sup̄b⁹ et immundorū et ra
ptorū Job. xli. Sub umbra dormit
et corde raptoris et avari. q̄ ip̄e di
uitie fugiūt sicut umbra in secreto
calami et in corde sup̄bi: q̄ exteri⁹
videt̄ nitidus. sed interi⁹ vacuus
et in locis humentibus et in cordi
bus luxuriosorū qui semp̄ volunt
esse in aquis sordidis delitiaz.

2. Secūdo videndū est qd̄ sit monu
mentū in q̄ p̄tōr̄ occludit̄. In quo
notat̄ sicut dicit̄ Aug⁹. de ciui. dei.
q̄ triplex est mors. s. corporis q̄ fit
q̄ ip̄s⁹ deserit̄ aīa. et ista ē mors
natūe. Secūda ē mors aīe et ista ē
mors culpe. Tertia ē mors vtri⁹ q̄
corpis et anime que fit q̄ nec ani
ma viuificat corp⁹ nec deus viuifi
cat animā et ista est mors iet̄ne.

Juxta autē triplex mortē triplex
est monumentū. Primus est ma
teriale in q̄ sepelit̄ mortuū corpus
Ps. Sepulchre eorū dom⁹ eorū iet̄
num. Et dicit̄ monumentū s̄m Au
g⁹. q̄si mouens mentē q̄ per hoc
q̄sq̄ amonet̄ vt mortalē se cogno

scat. Eccl. xxxviii. Memor esto iu
diciū mei sic em̄ erit et tuus. Secun
dum est monumentū corporale ip
sū. s. corpus in q̄ aīa iacet sepulta
quod quidē foris videtur speciosū.
intus tamen plenum sordib⁹ pec
catorū. m. Math. xxviii. Verobis
seribe et pharisei p̄p̄erite qui simi
les estis sepulchris dealbatis que
foris apparent hominibus spe
tiosa. intus vero plena sūt ossib⁹
mortuorū et omni spurcicia. Ter
tium est monumentū infernale in
quo sepelitur corp⁹ et anima que
ambo sunt mortua morte eterna.
Luce. xvi. Mortuus est diues et se
pultus in inferno. Tertio vidē
dum est qui sunt portatores. et sic
triplex est mors et triplex est mo
numentum: sic etiā isti portatores
triplices distinguuntur. Nam por
tatores mortui ad sepulchry mate
riale sūt quatuor elementa ex quib⁹ ē
corp⁹ et p̄p̄tū que tam diu inuicē
pugnant donec in corpore dissolu
tionem inducant. ibi tamen de
multum posuit de terra et parū de
ceteris elementis. Elementum aq̄
apparet in humoribus et sanguini
bus. Elementum aeris in respira
tione flatus. Elementum ignis in
calore naturali. Elementum terre
in carne nervis et ossibus. Et sic pa
tet merito q̄ plus ibi posuerat de
elemento terre q̄ ceterorū. Si em̄ ibi
multum posuisset de igne: homo
fuisset nimis iracundus vel aua
rus. Si multū de aere fuisset nimis

superbus. Si multū de aqua fuiss; nimis libidinosus. Sed multū potuit ibi de terra que elementū est infimū vt homo non supbiat sed in humilitate consistat. Portatores anime mortue ad monumentū corporale sūt quatuor lq̄ hominē i peccato pseuerat fatiunt. Prim⁹ est fiducia longioris vite: q̄ tamen sepe hominē decipit. Vñ dicit *Ysa. xxxviii.* Dum adhuc ordiret succidit me aē. Secūd⁹ ē ostēdēdō culpe aliene *Eccle. xxxij.* Pctō: hō deuitabit correctione; a fm̄ volūtate suā inueniet oparacōnem. Tertius est fiducia de remia quam quis occipit ex magna dei misericordia. *Eccle. v.* Ne dicas. Misericō dei magna est: multitudinis pctō yneo y miserabitur. Quartus est adulatio blanda *Ysa. iij.* Popule me⁹ qui te beatum dicunt ipsi te decipiunt. Portatores corporis a anime ad sepulchrum infernale fm̄ Amb. sup lucā sūt quatuor elemēta spūalia. Quibā illic portant a terra p̄p̄ appetitū terrenorū sic auari. Alij ab aqua p̄p̄t̄ appetitū deliciaꝝ sicut luxuriosi. Alij ab igne p̄p̄t̄ iracūdiā a odiū sic iracundi. Alij ab aere p̄p̄t̄ appetitū ambitionū sic supbi. Quarto videndū est q̄ sit porta circa quā mortu⁹ egreditur que quidē fm̄ glosaz de quinq; se sibi⁹ corpis ē intelligēda. Nā qui videt mulierē ad occupandū eam q̄ si mortu⁹ extrahit p̄ portā visus. Qui autē detractionibus aurem a

linguā litigijs accōmodat: extrahitur mortu⁹ per portam auditus a oris: iō ad istas portas custodie sunt adhibende. Nam ad portam visus ponenda est pactio mutua. Debēt enim cor a oculi pactū facere ad inuicē; q̄. s. cor: non dirigat oculum ad aliqua nō licita a oculis nō renuntiet cordi aliqua vana. *Job. xxxi.* Depigi fedus cum oculis meis vt ne cogitarem quidē de virgine aē. Ad portam auditus ponenda est sepes spine a reprehenso dura. *Eccle. xxxij.* Sepi aures tuas spinis: a noli audire linguam neq̄. Eiusdē. xxv. Vetus aquilo dissipat pluuias: a faties trahis linguam detrahentem. *Iheronimus ad rusticam monachū.* Sicut sagitta si dimittatur co utē duram materiā nonnunq̄m mittentem reicitur. a vulneāt dirigētem ita detractor cum tristem viderit audientem illicita loqui erubescit. pallet vultus. hēt labia salua siccat. Istas tales spias. philosophi aliquando opposuerunt. *Dyogenes enim cuiusdam referenti quoddā malum ab amico de ipso probato ait. dubiū est an amicus hoc dixit. Ceterum est autē mihi q̄tu maledicis.* *Antisthenes philosophus cuiusdam dicenti. Ille de te hoc malum dixit. ait. Nō de me hoc dixit sed de illo qui hoc se habere recognoscit. Ad portam oris ponendum est ostium vt quādo expedit aperjatur a quando non*

expediat clausū teneatur. Ponē
da est staterayt verba penderosa
pferant. Ponendū est frenuz q̄
lingua regat. Ista doctrina tradi
tur Eccl. xvi. Ori. s. tuo facito ostia
a verb tuis facito staterā frenos
ori tuo rectos. Quinto videndū
est q̄ sit illavidua a q̄ mortuus de
fletur. Scdm glosā istavidua est
ecclā que spōi sui p̄ntiaviduata
filios suos ploāt quos ad mortē
ire aspiciat. Mat. ij. Rachel plorās
filios aē. Sic plorauit paulus di
cens Col. iij. Fidioli mei quos ite
rū p̄turio donec forme xp̄s in vo
bis. Notandū q̄ tres planct̄ cit
ca mortuos fieri cōsueuerūt. Vn̄
sit cu; adhuc mortu; sit in domo.
Ali; cū defertur ex domū Tertius
cū defertur ad tumulū. Tūc mortu
us est in domo q̄n p̄m̄ adhuc ē
in aīo. Tūc defertur extra domū
q̄n p̄cedit in adū. Tunc sepelitur.
quādo mole terre r̄ consuetudine
p̄cō r̄premit. Splendus est ḡ pec
cato; qui est in p̄cō male volūta
tis Splendus est q̄ p̄cedit ad adū
mali op̄is Splend; est p̄cō; qui ē
in p̄cō cōsuetudinis. Iste tres dif
ferētie peccato; a isti tres plāct̄
signati sūt p̄ tres mortuos quos
xp̄s suscitauit i q̄b; omnib; fuit
plandus suscitauit em̄ puellā in
domo a signat p̄m̄ in aīo. a
ibi fuit planct̄. Vñ d; Mat. h̄x.
Vides eos flētes a eiulantes mul
tū aē. Suscitauit adolēcente; pla
tum ex domū vt habetur h̄ic a sig

nat q̄ peccatum p̄cessit in adū in
a hic similiter fuit fletus: q̄ mat
flebat a ceteri fleuerunt. Suscita
uit lazariam sepulcū a fetidum a
signat peccatū cōsuetudinis: a ibi
fuit magn; fletus. Naz fleuit mar
tha a maria magd alena; a fleue
runt indei: fleuit a christ;. Tales
maiori fletu indigēt q̄ primi a se
cundi Demones circa p̄cōres faci
unt non tres planct̄ sed tres ma
gnos plausus. Satiūt enim plau
sū magnum quādo peccant in do
mo r̄ in aīo Maiorē quando p̄
cedunt in adū. Maximū; q̄n p̄ cō
suetudinem sepeliunt. Trecū. ij. A
peruerunt sup te os suum omnes
inimici tui. Sed a h̄c p̄tinet ad
plausum p̄ peccato cōd̄is. Sibila
uerūt a fremuerūt dentib;. hoc p̄
tinet ad plausū p̄ peccato op̄is
a dixerūt. Deuoremus eū q̄ que
expectabam; inuenimus. Hoc p̄
tinet ad plausū p̄ p̄cō cōsuetudi
nis.

¶ Sequitur sermo secūb; eius dē

Hadolescens tibi dico surge
aē. Per istū defundum si
gnat̄ misēa peccato; cō
dicō. Sic per istū suscitātū intel
ligitur saluifera penitentis conū
sio Cuius suscitationis a conuer
sionis quedam sunt induciua; q̄
dam effectiua; quedam ostēsiua;
a quedam cōsecutiua. Induciua
sunt duo. s. compassio vidue; a p̄

h̄ p̄cō uōnda a cō uincit;

sentia turbe. Primum quod xpm induxit ad istum inuenem resuscitandum fuit opassio vidue. Vnde dicitur Quam cum vidisset dñs ac. Ista opassio signat opassionem peccatricis anime: quam xps super eam gerit: tanquam pater benignus sibi consolationem infundit Corin. i. Benedictus deus a pater domini nostri ihesu xpi pater misericordiarum: et deus totius consolationis ac. Et vocat hic apostolus xpm triplici nomine. scilicet deum patrem et dñm. Nam sicut triplice tempore varietatem affectus est hanc triplicem denominationem. In statu enim legis nature vocatus est deus. Vnde dicitur. In principio creauit deus celum et terram. Et ratio est quod tunc erat tempus instruendi homines et informandi inuimus veri dei cognitionem. Deus enim ut dicitur damascenus dicitur a thros quod est deus siue cognoscens quod se ipsum nos cognoscere facit. In statu legis scripte vocatus dominus. Vnde sepe dicitur. Ego dominus. Et ratio est quia tunc erat tempus tenendi homines in timore. Dominus enim est nomen timoris. In statu legis euangelice sepe vocatur pater. Vnde in oratione dominica non dicitur deus noster sed pater noster. Et ratio est quia modo est tempus seruendi homines in amorem dei. Pater enim est nomen amoris. Ro. viij. Non enim accepistis spiritum seruitutis in timore: sed accepistis spiritum a

deus patris filioz ac. Secundum inductum fuit turbe presertim quia cum christo erat turba et multitudo copiosa: et cum vidua similis turba multa. Et ideo secundum glossam xpus fuit inductus coram illis miracula facere ut illi crederent et illius miraculi testes essent. Sed notandum est quod suscitatio filie archisynagogi facta est: eiecit multitudinem. Suscitatio istius multitudinis pater. Suscitatio lazari longo tempore durauit: quod longo tempore vixit et longam penitentiam fecit. Per puellam ergo suscitatum intelligit peccator occultus qui deum offendit in corde. Per puerum extra domum peccator manifestus qui deum offendit et proximum scandalizauit. Per lazarium vero quatuordecim anna factum intelligitur peccator consuetudinis qui deum offendit et proximum scandalizauit: et deum a se nimis elongauit. Peccator enim occultus debet facere penitentiam occultam ut placet deum. Peccator manifestus debet facere penitentiam manifestam ut placet deum et reedificet proximum. Peccator consuetudinis debet facere penitentiam manifestam et diuturnam ut placet deum et reedificet proximum suum ut paulatim possit accedere ad dominum deum nostrum. Secundo in ista suscitacione fuerunt quedam effectiua que quidem fuerunt duo scilicet tactus locuti et iussio precepti. De primo dicit.

no.

accessit et tetigit loculum. Tunc enim deus loculum tangit quando cor durum peccatorum ad penitentiam emollit. Loculus iste est conscientia in qua peccator tanquam in loculo male requiescit. Est enim iste loculus spirituosus et in ipso requiescit auarus Job xxx. Esse sub sentibus de litas reputabant. Est et loculus conscientie peccatorum fetidus et lutosus et tamen in ipso requiescunt voluptuosi et immundi. Pet. ii. Sus lota in voluptuoso luti. Est etiam ventosus et tamen in ipso requiescunt superbi. Jere. xxij. Omnes pastores tuos pascit ventus. Deum quanta cecitas est requiescere in loco spiritoso luto et ventoso. Tunc autem accedit dominus ad loculum et tangit dum peccatores ad sui cognitionem reducit: et tunc ille loculus qui erat spirituosus per punctationem vitio perficitur floridus per amicitiam virtutum. Cant. i. Lectulus noster floridus est. Qui primo erat fetidus per inmunditiam: efficitur odoriferus per puritatem intrinsecam. Cant. v. Vinee florentes odorem dederunt. Odores vinearum homines recreat et serpentes fugat: sic et odor castitatis delectat deum et homines. et fugat serpentes infernales. Qui prius erat ventosus per inquietudinem: efficitur quietus per mentis tranquillitatem. Ecclesia. xliij. In sermone eius sicut ventus cogitatione sua id est sapientia placavit abyssum et cor peccatoris confusum. Secun-

dum effectum huius resuscitationis fuit iussio precepti. Cuius ait. Tibi dico surge. Ista iussio est divina inspiratio. de qua dicitur Eph. v. Surge qui dormis et exurge a mortuis et illuminabit te christus. Divina quidem inspiratio excitat dormientem. idem dicit. Surge qui dormis. Vivificat morientem. ideo subdit. et exurge a mortuis. et illuminabit ignorantem. Ideo subiungit. Et illuminabit te christus. Est enim christus via veritas et vita. ut dicitur Job. xliij. Est via per quam homo ad celum vadit. Est veritas que hominem ut non erret deducit. Est vita ad quam homo tanquam ad terminum pervenit. Quia igitur est via excitat dormientem ut surgat utque per viam vadat. Quia est veritas deducit ignorantem ne per devia incedat et erret. Quia est vita vivificat ut ad vitam eternam perveniat. Tertio in ipso filio vidue fuerant quedam vitia ostensiva id est quedam per que ostenditur quod fuit vere resuscitatus: et illa fuerunt duo scilicet sessio et locutio. De primo dicitur. Resedit qui erat mortuus. Non dicitur quod stetit vel iacuit: sed resedit. In stando totum corpus laborat. in iacendo totum corpus requiescit. in sedendo totum corpus partim laborat et partim quiescit. Illi stant qui circa temporalia nimis laborant. Illi iacent qui a bonis operibus nimis torpent. neuter vero istorum est resuscitatus.

Illi sedent qui a dediti sunt labori
 actionis a quieti contemplationis.
 Illi sunt vere resuscitati. Tales enim
 qui habent utrumque. scilicet vitam activam
 a contemplativam dant se deo per devo-
 tam orationem. primo per labo-
 ram operationem a sibi ipsis per hu-
 milem recognitionem. a sic habent
 officium magdalene marthea laza-
 ri beth. Opus est marie ut pie a sub-
 tiliter sentiat de deo. Et lazari humi-
 liter de seipso Marthea misericordi-
 ter a benigne de primo Secundo pec-
 cator omnidicitur suscitatus huius ille qui
 consuevit loqui verba mundi vel ver-
 ba peccati incipit loqui verba dei Si-
 cut enim tunc ostendebat se esse ciuem
 babilonie: sic modo omnidicit se esse
 ciuem iherusalem civitatis supne.
 Per linguagium enim quod quis lo-
 quitur omnidicitur quare civitatem per-
 fixatur. Unde dictum fuit Petro
 Math. xxvij. Vere tu ex illis es. nam
 a loquela tua manifestum te facit
 Qui enim loquitur verba mundi
 omnidicit quod confessus sit civitatem mun-
 di Job. iij. Qui de terra est a terra
 loquitur. Qui loquitur verba peccati
 dicat quod sit confessus civitatem infer-
 ni. Job. xi. Lingua vera inflamata
 est igne iehene. Qui loquitur ver-
 ba dei idicet quod sit confessus civitatem
 paradisi. Unde dominus qui semper loqui-
 batur verba civitatis supne. dixit
 Jo. iij. Quare loquela mea non cognos-
 citis. Quarto in ipsius suscitatione
 fuerunt quedam consecutiva a quedam
 que ad ipsum miraculum sunt secuta

que quidem sunt duo. Primum est
 dei laudatio. Unde dicit. Accepit
 autem omnes timores a magnificabant
 eumque. Nam sicut dicit Aug. Me-
 mo dei dominus est beatus: qui donan-
 ti est ingratus. Qualiter autem de-
 us laudatur ostendit Aug. in li-
 bro omel. in persona dei dicens. Si
 fueris iniquus non laudas. si fue-
 ris iustus a de iusticia inflatus: non
 laudas. sed si vita cum lingua con-
 sentit me laudas. Et subdit. Me-
 lius est tacere a benefacere: quam deum
 laudare a peccatum committere. Ergo
 fratres deum laudate. Cantet vox.
 cantet a vita cantent a facta. Secun-
 dum consecutivum est christi fides
 a cognitio cum dixerunt. Propheta
 magnus surrexit in nobis que Ecce
 christum prophetam magnam a
 visitatorem nostram cognoverunt
 fuit autem christus propheta ma-
 gnus quia habuit verba magne
 scientie a sapientie. Job. septimo
 Nunquam sic homo loquitur est sic hic
 homo loquitur. Habuit miracula
 magne potentie. Ad idem decimo
 Qui transiit benefaciendo a sanan-
 do omnes oppressos a dyabolo.
 Habuit exemplum magne sancti-
 tatis a vite. Math. undecimo. Di-
 scite a me quia mitis sum a humi-
 lis corde. Unde dicitur Luce vltimo.
 Qui fuit vir propheta potens in
 opere a in sermone. quo ad mira-
 cula a quo ad verba. Coram deo
 nostro a omni populo quo ad fa-
 cta. Vocat etiam eum visitatorem v. r.

Cum dicūt. Et q̄ de⁹ visitabit ple
 tem suā. fuit etiā visitator n̄r. Lu
 ce pri. Visitauit nos oīes ex alto
 In hui⁹ figuram dixit ei p̄i Gen.
 xvi. Fratres tuos visitab si recte
 agāta dū q̄libet ordinatus est di
 sce visitatōis affectū. Quia inq̄ren
 dus est de vita. iō dic. Si recte agāt
 Et de fama. iō subdit. Dum q̄libet
 ordinatus est discat. Et det ex ca
 ritate fraternā nos diligere. iō dic
 et p̄mittit fr̄es tuos. Xpus ergo
 ad nos ueniens a inq̄rens de vita i
 uenit in nob. mala opera Job. iij.
 Erāt em̄ opera eorū mala. Inq̄rens
 de fama inuenit q̄ eram⁹ demoni
 b⁹ associati. Job. xxiij. Sfrater fui
 draconū a soti⁹ strutionū: ideo q̄
 iste visitator opeā mala dissoluit.
 Job. iij. In hoc appuit fili⁹ deive
 dissoluit opa dyaboli. Ipsi etiā
 dyabolū nob associatū de mundo
 eiecit Job. xij. Nūc iudiciū est mū
 di. nūc princeps hui⁹ mundi eitit
 tur foās. Iste autē nō fec̄ sicut ty
 rann⁹ s̄ sic frater ueterinus. Psal.
 Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis

¶ Sequitur sermo tertius eiusdē.

Hec vidua erat ac. Mu
 lier ista d morte filij sui do
 leb at multū. a iō lamēta
 bilē eū deflebat. Dolor autē eius
 ex q̄tuor causabat. Primo ex eo
 q̄ erat mulier. Secūdo m̄. Tercō
 vidua. Quarto vnici mater. Pri
 mo iō causabat dolor ex eo q̄ eāt

p̄i ps.

mulier. Naturalit̄ enim mulieres
 magis opatiuntur q̄ viri ex eo q̄
 habent animū magis molles. Un
 de mulier quasi mollis aer deā ē.
 Ideo fm p̄bm in libro de animalib⁹
 bus. in omni genere animalium
 femine molliores sunt q̄ viri. p̄tē
 visama leopardā. Quādo ḡ inue
 nitur aliqua mulier seuerā a duā
 nō potest dici femina sed visa vel
 leoparda. Mulier naturalit̄ est fri
 gida a humida. a iō defacili opaf
 sibilis ē ad misericordiā. Vir au
 tem naturalit̄ ē calidus a sicus a
 iō defacili nō opatit̄. Et idō in filij
 morte vel i aliqua aduersitate na
 turaliter plus dolet mat̄ q̄ pater.
 ex eo q̄ est magis mollis a opassi
 bilis. In filij autē honore vel p̄spe
 ritate naturalit̄ plus gaudet pat̄
 q̄ mater. q̄a est magis magnani
 mus. Illud apte oñdit̄ Proū. x.
 Fili⁹ sapiēs letificat p̄em. filius
 autē stultus mestitia ē m̄is sue.
 De filio bono a sapiēte pat̄ habet
 leticiā a mater vanā gloriā. De
 filio autem stulto a malo m̄ ha
 bet tristitiā: pater vero iram. Pro
 uerb. xvij. Ira patris filius ē stul
 tus a dolor matris que genuit eū
 Secundo causatur dolor eius ex eo
 q̄ erat ipsa mater. Naturaliter
 enim mater plus diligit filium q̄
 pater. a ideo de morte eius pl⁹ tri
 statur. De amissione enim rei quā
 maxime diligim⁹: maxime trista
 mur. Quare autem mater plus di
 ligit filiū q̄ pater. multe sūt cause

Prima est quia mulier plures de
 fedus habet q̄ vir: qui quidē re le
 uantē quādo ab ipsa filij generā
 tur. Vñ multe q̄ a viris odirentur.
 ppter filios. s. quos generāt dili
 gunt. Et ideo mulier sciens ppter
 filioꝝ generatio nē se a suis defedi
 bꝝ releuari a viro plus diligi: ve
 hementer eos amat. Secūda cau
 sa est qz illud circa qd magis labo
 ramus plus diligit. Mater em̄
 plus laborat circa filios q̄ pater
 tam in portando. q̄ in pariendo. q̄
 in educando. Tercia causa ē qz il
 lam rē plus diligit q̄ a certitu
 dinaliter nostra eē scimꝰ. Mater
 autē p certo scit qz filiū de se gene
 rauit. Vir autē si credat tamē cer
 tus nō est qz sic de suo sāguine ge
 neratus. Quarta cā est qz illam rē
 plus diligit q̄ in q̄ maius ius nos
 habere scimꝰ. Sed in autē p h̄m ma
 ior portio de substātia matris est
 in corpore filij. q̄ de substātia p̄is.
 Quinta causa est sicut dicit Augꝰ.
 que cōtrahitur ex consuetudine
 cohabitandi. colloquendi a con
 uersandi. Matres autē cum filijs
 magis osueuerunt cohabitāe col
 loqui a conuersari. Quamuis autē
 mater plus diligit filium q̄ pater.
 tamen naturaliter filius amat pa
 trem plus q̄ matrem. Vnde ratio
 est quia pater est principiu esse
 diuum a formale in filij genera
 tione. Alia causa ē qz filius de ter p̄i
 in omnibꝰ bonis succedere. Tercia
 cā est qz partus sequit̄ matrem q̄

ad libertatē a seruitutem. ita q̄ na
 tus s̄ ancilla matre a libero p̄tre
 erit seruus natus ex suo p̄tre a libe
 ra matre erit liber. In honoribus
 autē a muneribꝰ a dignitatibus
 partus sequit̄ p̄rem. Vnde si rex
 contrahat cū plebea aliqua: filij
 qui nascit̄ dignitatem habebit re
 galem. filius igit̄ plꝰ diligit p̄re
 q̄ matrem. Tū qz ab ipso recipit
 forma cō nē. tū qz ab ip̄o exp̄tat
 omnium bonorum successione.
 tum quia ab eo habet dignitateꝝ
 a honorem. Pater em̄ a mater plꝰ
 diligunt filios q̄ a filijs diligunt
 tur. Et est ratio quia parentes de
 natura sua propria dederunt filijs
 corpus propriū ad genera cō nē.
 filij autē parentibus nihil de
 derunt. nec opera. nec carnem suā
 nec membra sua. Videmus enim
 qz humor a teris ascendit a radi
 ce in ramos a non e conuerso.
 Tercio causabatur eius dolor ex
 eo qz erat vidua. Vidue enim se
 pe decipiuntur quia sunt sine viri
 consolacōne. a defensione. Vnde
 dicitur Math. duodecimo. Deuo
 rāt domos viduarum sub obtētu
 prolixie oracōnis. Sepe molestan
 tur. quia sunt sine viro defensore.
 Psa. x. Vt essent vidue p̄da eo
 rū. Ido dicitur Psa. i. defendite
 viduam. Sepe sunt in tristitia qz
 sunt sine viro consolatore: ideo q̄
 ue peccatum est eas cōtristari. Je
 remi. xxiij. Viduas nolite cōtrista
 ri a magnū meritū est cōsolari eas

Job tricesimo nono. Corvidue cō
solatus sum. Jacobi. iij. Religio
munda et immaculata apud deū
piem: est visitāe pupillos et vidu
as in tribulacōne corāc. Cū g̃ vi
due filios amittūt multū dolere
et siveerūt qz remāseerūt eis i loco
et solantis. defendētis. et solantis.
Aliquā tamen expedit viduis viro
et filiis carere. qz magis libere p̃nt
deō servire. Ideo dicit Hiero. in epla
ad paulā qz sancta melania cale
scēte adhuc ma i corpū sculo. nec
dū hūato. duos filios pdidit. q̃ ad
pedes xp̃i aduoluta ait. Expedit
fructuā sū tibi dñe qz a tanto one
re me liberaisti. Sūt autem iste vi
due tria vitia fugere. s. otiositate.
verbo sitate et curiositate. De quibz
dicit Th. xij. Similit̃ et otiose di
scit circuire domos: nō solū otio
se s̃ etiā verbo se et curiose. Primo
igit nō debet esse otiose. Hieronim.
Semp aliqd boni facito ut te dy a
bolus inueniat occupatū. Ezech.
xvi. Det fuit iūqtas 30 domo so ac
Supbia. saturitas panis. abūdā
tiavim. et otium. Th. v. Vidua
que in deliciis est viuens. licet in
corpe est vicia: mente tamē ē mor
tua. Dicit Aug. qz corpus hōmis
est q̃ si ferrū instrumentū. qd si
exercetur et erit. si nō exercetur:
rubigine et sumit. Si em̃ corp⁹ no
stipiciunij et orationibus exerce
amus debilitatē incurrit. si nō ex
ercemus totū corp⁹ marcessit. Meli⁹
est autem ip̃sū laborando et erere:

q̃ in lxxia et sumere. Secūdo non
debent esse verbo se. q̃uis enim ver
bo sitas reprehensibilis sic in viris
precipue tamen in feminis et max
ime in viduis. Nam scdm Crisof.
mulieres sūt incaute. molles et fra
giles. Et quia sunt incaute: ideo ci
to decipiuntur ex eo qz ea q̃ audi
unt ratione non discernunt. Quia
vero sunt molles: ideo de bono ad
malum cito flectuntur. Quia sunt
fragiles. iō de facili superantur. Vñ
dy abolus nō est aggressus ad vi
rum sed ad mulierez. scies qz mu
lier cicius et facilius decipitur:
ex eo qz ē sex⁹ incautio. Et cicius
flectitur ex eo qz est sex⁹ mollior.
Et facilius vincitur ex eo qz est se
x⁹ s̃ fragilior. Tertio non debet ēē
curiose. quia non debent de domo
in domum currere. sed saltez in do
mo manere. aut in ecclesia orare.
Ad Th. quinto. Que vere vidua
est et desolata speret in domino. et
instet oracōnibus et obsequijs et
obsecrationibus nocte dieqz. Le
gitur ibi de naturis auium qz tur
tur in hyeme cum pari stat in vi
co. in estate vero transit ad loca
frigida. Sic etiam vidua in hye
me. id est in vita presentia in qua ē
ipsa frigiditas peccati. et carentia
ignis diuini et sufflatio mali venti
id est temptationis dyaboli debet
morari in ipso vico domus xp̃ie:
non discurrendo vel etiam vagan
do. memor etia: illius que discurre
rit et perdit castitatem. vel etiā in

vico sue conscientie ipsam. s. purgā
 do Cant. p. Lectul' noster florid'
 ac. vel in vico scē ecclesie oracioni
 bus insistendo. exemplo anne vi
 due de quo habetur Lucē. ij. Si ve
 ro in carne sentiat calorē. trāseat
 ad loca frigidā. assumat ēmedia
 refrigerātia. puta maceracōnem
 carnis. carnalitātē expurentē. Ps.
 Vere tenes me os a cor meum ac.
 Vel abundātiā lacrimaz. occupi
 sentia eriguentē. et dicere potest
 cū ppha. Trāsiui' p ignē a aquā
 a eduxisti nos in refrigeriū. Ps.
 Cōstige flore tuo carnes meas: a
 indicis em tuis timui Eccl. xxv iij
 Nōne ardore; refrigeābit ros. sic
 a verbum melius est q̄ datū.

Quarto causabat ei' dolor ex eo
 q̄ fuit vnicus mri sue. Nō em ali
 us emāsit q̄ ipsā foueret vel nutri
 ret. Hoc quippe spectat ad filios.
 s. senes nutrire. a fouere ad qd in
 ducant. verbo siue precepto. Exo.
 xx. Honora patrem tuaz a mrem
 tuam. Et intelligitur non tantū de
 honore reuerentie. sed etiam bene
 ficentie. Sed q̄ plus mouēt exem
 pla q̄ verba. ideo inducamur exē
 plo dei qui de mre curam habuit
 in vita. s. obediendo. Lucē. ij. Eāt
 subditus illis. Et in morte ipsā io
 hanni emēclando a post mortē si
 bi apparendo. q̄a multos plus p
 missa mouent q̄ exempla vel ver
 ba. ideo domin' pmissione nos in
 ducit. a precepto supradicto pro
 missionem addit dicens. Ut sis

longeius super terrā. a non intel
 ligitur tantum de terra moieutiū.
 sed etiam vinentium. Sed quom
 am sunt aliqui duri quos pl' mo
 uent omniata supplitia q̄ exēpla
 vel verba p̄missa. ideo dominus
 omniationem facit dicens. Ex od.
 xxi. Qui maledixerit patri suo vel
 matri sue: morte moriet'. Non tan
 tum intelligitur de morte tempora
 li: sed etiam de morte eterna. Sed
 dato q̄ si deficiāt verba exempla
 p̄missiones a comminacōnes ad
 huc inducamur instinctu nature.
 Et sup hoc Valerius tria ponit ex
 empla. Cum enim quedā mulier
 nobilis ob quoddā flagitiū; fuisset
 carceri mācipata: vt ibi fame
 deficeret. filia sua nupta de licētia
 iudicis ipsā q̄tidie visitabat p̄us
 tū diligēter p̄scrutabatur: ne quid
 comestibile mri deferret. Illa vero
 extracto vbere de lacte p̄prio mrez
 alebat. Cuius vero index miraretur
 q̄ tanto tempore superuinceret: re
 peritū est quid fiebat. Index pi
 etate cōmotus matrem filie redō
 nauit. Secundum exemplum po
 nit dices. q̄ quando ciconie sene
 scunt filij parentes in suos mros
 ponunt a velut infantes iuxta pe
 ctus suum eos collocant: fouent:
 et nutriunt. Non ergo homines
 parentes suos in necessitate dese
 rent. Tertium exemplum ponit
 q̄ cum darius rex persarū fines
 scitarum inuasisset: miserunt ad
 eum scite dicentes q̄ ipi damna

de plantacone agrorum vinearumque
nimiter tolerarent. Si si sepulchre
pntu eorum confingeret tunc scitaz vim
a potentia sentiēt qz p eorum defen
sione mori se exponē sūt parati.

Sequitur Dominica .xvij.

Sermo primus.

Qum itraisset ihesus in do
mū cuiusdā principis ^{phise}
sabbato māducaē pa
nē. ⁰⁷ **Luce .xviij.** Chri
stus sūm glosā sabbato sepe cura
bat a docebat. siue vt p̄los q̄ ad
ipsum veniebant doceret. siue vt
i sabbato celestis q̄etis oēs infirmi
tates curādas eē oñdat. siue vt i
terdū a q̄ete cōtemplacōis p̄p̄ salu
tē amāznos s̄btrahēdos eē docēt
Iō a d māducaendū cū ipō p̄ncipe
sabbato itrauit. nō p̄p̄ cibuz corpo
rale: sed p̄p̄ salutē. vbi etiā ydro
picū in corpore a in mente curabat.

Circa cuius curationē (ex pte phari
seorū fuit magna malitia. ex pte
ydropici magna miseria. a ex pte
xp̄i magna mīa. Malitia autē pha
riseorū in tribus fuit. Primo in hoc
q̄ eū obseruabāt si videlicet sab
bato sanaret: a sic possent eū rep̄
hendere q̄ sabbatū solueret. Mag
na malitia erat phariseorū q̄ euz
pascēbāt a infidias parābāt. Cū
eo comedebāt a ipsū mordere vole
bāt. Et tales sunt multi qui alios
pascūt cibis corpora lib⁹ a tamen

vescunt eorum carnibus. **Proū .xviij.**
Noli eē in comestationibus eorum
qui carnes ad vescendum offerūt.
Carnes ad vescendum offerre dicit
glosa est in colloctione vicissim
proximorum iuicia dicere. Glosa su
p̄ illud pauli **Gal .v.** Qz si inuicez
mordetis a comeditis videte ne ab
inuicē consumamini. Ille mordet qui
partē accipit quod sibi sufficit. a
reliquum dimittit. Ille consumit qui
nihil elinquit. Pharisei ergo ali
quādo xp̄m mordēbāt ipsū in ali
quo laudando a in aliq̄ reprehē
do. **Iux̄ illud Math .xi.** Quare cu;
publicanis a p̄tōrib⁹ māducaat
magister vi. In hoc autē q̄ vocāt
eū mḡm laudant. s̄ in hoc eū re
p̄hendunt q̄ cū p̄tōrib⁹ manduca
cabat. Aliq̄n ipsū comedebāt. ei⁹
opa pueruendo ex eo q̄ in sabbo
ea fatiebat. **Iō .ix.** Nō ē h̄o a deo
q̄ sabbatū nō custodit. Aliq̄n ip
sū consumēbāt. totā vitam suā con
temnendo **Math .xi.** Ecce homo vor
ax a potator vim. publicanorū a
peccatorū amicis. Iō iam sūt etiā
multi qui alios in pte laudant a
parte vituperant: isti mordēt. Alij
autē sunt qui omnia bona opa in
alijs pueruunt: isti comedunt.
Alij vero sunt qui opera bonorum
iudicant a intencōnem contēnūt.
isti consumunt. Secundo malicia
eorum in hoc erat q̄ tacebant cū
eos dominus interrogaret. an ip
si liceret in sabbo curāē. ipsi pha
risei tacebāt. quia sicut dicit **Bedā.**

luc xviij

p^a p^o pⁿ